

[Carsten Andersen]

me ned og der tilbydes nogle miljøaktiviteter i børnenes egne omgivelser. Derfor savner vi bl.a. en rådgivningsinstitution i Socialdemokratiets forslag.

Et tredje punkt, vi er lidt uenige med Socialdemokraterne om, er forskningen. Vi er ikke helt trygge ved, at forskningen alene skal være lagt ud på Danmarks Lærerhøjskole. Vi ved, det var en gevinst, at vi fik forskningen oprettet derude, men børn og unge er ikke kun et undervisningsproblem, og deres liv skal ikke anskues ud fra folkeskolen alene, sådan som vi allerede er godt i gang med. Vi kalder jo nu børn for børn i indskolingsalderen, førskolealderen, skolealderen og efter-skolealderen. Børn er noget andet end objekter for et skolevæsen og nogle brikker i, hvordan man får udnyttet skolelokalerne i alle dagtimerne. Det er vores opfattelse, at børneforskning skal omfatte et bredt område: kultur, trafik medier, reklamer, fritid, uddannelse, kriminalitet, seksualitet og meget, meget mere.

Forskningen skal deles ud til dem, der har med børn at gøre, men skal koordineres fra et institut med forskningserfaringer under ledelse af et børne- og ungdomsråd.

I disse to punkter er vi stort set enige, og jeg håber, at vi efter valget vil være i stand til at fremlægge et fællesforslag, som vi jo egentlig var på vej til i denne samling.

Aase Olesen (RV):

Det Radikale Venstres melding på dette område kan man finde i Folketingets forhandlinger fra den 8. november 1985 og den 17. januar 1986.

Første gang, i forbindelse med VS' forslag om en egentlig børneombudsmand, sagde jeg på partiets vegne, at vi var bekymrede ved at udvande ombudsbegrebet, og det står stadig væk til troende. Vi mener, det er vigtigt at fastholde, at ombudsmanden som sådan er et begreb, som ikke kan bruges på alle mulige områder. Det er blevet kendt verden over i præcis den forbindelse, det i dag fungerer i i Danmark, og det mener vi er vigtigt at fastholde.

Derudover meldte jeg, at vores generelle syn på en central klageinstans er, at vi ikke tror på, at en central klageinstans kan løse nogen problemer for nogle enkeltbørn, og den melding fik Socialdemokratiet også sidst,

da de fremsatte forslag om en central klageinstans. Derimod sagde jeg, at vi var positive over for anden del af Socialdemokratiets tidligere forslag, nemlig om de lokale initiativer i forbindelse med oprettelse af centrale børnerådgivningskontorer, børnekontakter, eller hvad man kan finde på at kalde dem.

Det forslag, som nu er fremsat, handler alene om den centrale ombudsmandsinstitution, og på den har vores syn ikke ændret sig, for så vidt som vi ikke tror på en central klageinstans. Jeg sagde under de tidligere debatter her i Folketinget, at vi mener, der kan være behov for løbende videnindsamling på dette område og for at have en høringsinstans, herunder også gerne en instans, som årligt udsender beretninger om, hvad der er foregået. Men vi ønsker ikke denne funktion koblet sammen med en central klageinstans. Det er tilsyneladende heller ikke taget med i beslutningsforslag B 58, men når man så læser bemærkningerne, er det der alligevel, og derfor bliver vi nødt til at spørge: hvad er det egentlig, Socialdemokratiet foreslår? Er det et klageorgan, eller er det det ikke?

Og så vil jeg i øvrigt spørge: hvem eller hvad er dette børneombud? Er det en enkelt person, som ved hjælp af et sekretariat og en eller anden embedsmandsgruppe udfører et arbejde, eller hvad har man forestillet sig? Er det en dommer? Er det en faglig ekspert, eller hvad er det? Og hvem skal det i øvrigt sortere under? Der står, det skal være en selvstændig og uafhængig institution, men vi ved jo alle, at vi har haft store problemer i forbindelse med Teknologinævnet og det forslag, vi har liggende om et etisk råd, med at få oprettet selvstændige organer. Alt det melder forslaget ingenting om.

Vi skal på torsdag have en debat om socialministerens børneredegørelse og herunder også om de forskellige udvalgsarbejder, som regeringen påtænker. Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi da holder fast i, at det, man ønsker på dette område, er, at man fra fagligt hold og også fra embedsmandshold gør op, hvad det er for nogle problemer, man samlet står med, og herunder får en prioritering.

Vi er altså ikke på nogen måde modstandere af, at man samler viden centralt, det har vi meldt fra første hold, men vi er ikke overbevist om, at det skal ske i form af en egentlig ombudsinstitution. Det, det handler om på næsten alle områder, når vi snakker om